

Warszawa, 26 września 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F23m 5/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23462.

Kl. 24 k, 5/01.

Claudius Peters
(Hamburg, Niemcy).

Ścianka paleniska.

Zgłoszono 25 czerwca 1934 r.

Udzielono 6 lipca 1936 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest ścianka paleniska, składająca się z zawieszonych grupami kamieni, której poszczególne kamienie mogą być wyjmowane nazewnątrz i do wewnątrz. Ścianka paleniska według wynalazku odróżnia się od znanych ścianek tego rodzaju prostą budową, tak że wykonanie jej wymaga niewielkich kosztów.

Kamienie każdej grupy są utrzymywane zapomocą wieszaków, które są umieszczone w pewnych odległościach od siebie na belkach poziomych, przy czem każdy z wieszaków albo może przesuwac się w bok po belkach, albo też jest połączony z belkami na stałe. W ostatnio wymienionym przypadku belki są ukształtowane tak, że kamień, znajdujący się w pewnych poszczególnych miejscach pod wieszakiem, można wyjąć wprost, a sąsiednie kamie-

nie — po przesunięciu ich w bok. W razie, gdy wieszaki są umieszczone przesuwnie, można posuwać je w bok niezależnie od wieszaków sąsiednich tak daleko, że kamienie, przytrzymywane w ich normalnem położeniu, stają się wolnymi i mogą być wyciągane nazewnątrz lub do wewnątrz, przy czem inne kamienie pozostają nieporuszone w położeniu pierwotnem.

Każda grupa kamieni składa się z dwóch lub z większej liczby szeregów, ustawionych jeden nad drugim, przy czem kamienie dolnego szeregu są oparte na wieszakach, a kamienie górnego szeregu — na kamieniach leżących pod nim szeregów. Na spoinach przewidziane są szeregi kamieni z wydrążeniami w kształcie litery T, w które wstawione są dopasowane do nich przesuwne w bok wieszaki, zapobiegające przesunięciom kamieni w kierunku prosto-

padłym do powierzchni ścianki i wywróceniu się do przodu. Wieszaki są zaopatrzone na swych końcach przednich w łby, które są wstawione w podobne wydrążenia kamieni. Wieszaki zaczepiają końcami tylnymi o poziomo umieszczone części ścianki, np. poziome rury, kątowniki lub ceowniki, które ze swej strony są ustawione w podporach bez zamocowania, tak że mogą być łatwo wyjmowane.

Na rysunku uwidoczniło kilka przykładów wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia pionowy przekrój pierwszej postaci wykonania; fig. 2 — widok z zewnątrz; fig. 3 i 4 przedstawiają poziome przekroje wzdłuż linii 3 — 3 i 4 — 4 na fig. 1; fig. 5 przedstawia pionowy przekrój innej postaci wykonania; fig. 6 pionowy przekrój odmiennej postaci wykonania; fig. 7 — widok z zewnątrz tejże postaci wykonania, wreszcie fig. 8 i 9 przedstawiają poziome przekroje wzdłuż linii 8 — 8 względnie 9 — 9 na fig. 6.

Na poziomych teownikach *a*, służących jednocześnie do usztywnienia zewnętrznego zakotwienia, zahaczone są wieszaki *b*, z których każdy jest na przodzie zakończony łbem. Na tych wieszakach oparte są dolne kamienie *f* najbliższej wyższej grupy kamieni tak, że taki szereg kamieni nie obciąża znajdującego się pod nim wyższego szeregu kamieni *g* najbliższej niższej grupy, lecz jest od niej oddzielony spoiną *i*, wypełnioną materiałem plastycznym, by uniknąć przegrzania leżących za nim części lanych. Na szeregu kamieni *f* oparte są kamienie najbliższego szeregu wyższego *g*, a oba szeregi kamieni *f* i *g* tworzą tu jedną grupę. Grupa może jednak zawierać także i więcej niż dwa szeregi kamieni, np. grupy ścianki, przedstawionej na fig. 5, składają się z trzech szeregów kamieni, ułożonych jeden na drugim. Kształty kamieni poszczególnych szeregów nie różnią się między sobą. Każdy kamień na górnej i dolnej powierzchni w pobliżu powierzchni

tylnej jest zaopatrzony w rowki, które przyłączeniu kamieni stykają się z rowkami *h*. W rowki te wstawione są łby wieszaków *b* oraz *e*. Wieszaki *b* są zawieszone na wysokości spoiny między najniższym szeregiem kamieni *f* jednej grupy i najwyższym szeregiem kamieni *g* najbliższej grupy niższej, tak, że na każdy kamień *f* przypada jeden wieszak *b*, podpierający kamień w środku jego powierzchni podstawy. Wieszaki *e* są umieszczone na wysokości tych miejsc, w których jeden szereg kamieni *g* styka się z najbliższym niższym szeregiem kamieni *f*. Wieszaki te mają zapobiec przesunięciu kamieni w kierunku prostopadłym do powierzchni ścianki względnie wywróceniu się do paleniska, lecz mogą być przewidziane w mniejszej liczbie, mianowicie (fig. 2) w miejscach, w których stykają się naroża czterech kamieni *f* i *g*. Wieszaków *e* jest przeto dwa razy mniej, niż wieszaków *b*. W grupie, składającej się z więcej niż dwóch szeregów kamieni (fig. 5), należy umieścić wieszaki również i między dwoma górnymi szeregami kamieni *g* każdej grupy. W przeciwieństwie do wieszaków *e*, wieszaki *b* służą do podpierania najniżej położonych kamieni *f* każdej grupy. Dzięki przedniemu łbowi wieszaki *e* zapobiegają, w podobny sposób jak wieszaki *e*, przesunięciu kamieni w kierunku prostopadłym do powierzchni ścianki i ich wywróceniu. Na końcach zewnętrznych wieszaki *e* (fig. 1 — 4) są ukształtowane tak, że obejmują poziome rury *d*, które ze swej strony są osadzone w wieszakach *c* rur bez osobnego zamocowania. Rury *d* mogą być przeto łatwo wyjmowane.

W przykładzie wykonania według fig. 5 końce tylne wieszaków *e* zaczepiają o kątowniki poziome *k*, które ze swej strony leżą w trzymakach *l* tak, że mogą być łatwo wyjmowane. Zamiast kątowników mogą być użyte ceowniki lub inne kształtowniki.

Podczas wyjmowania jednego z kamie-

ni trzeba tylko przesunąć w bok połączony z nim wieszak tak, by przedni łeb wieszaka nie zaczepiał już o rowki wyjmowanego kamienia. Gdy wieszak przesunie się w ten sposób, to można wyjąć kamień zarówno do wewnątrz, jak i nazewnątrz. Wyjmowanie nazewnątrz jest zwłaszcza wtedy korzystne, gdy na wewnętrznej stronie ścianki umieszczone są rury chłodzące m (przedstawione na fig. 2 i 3 linjami przerywanymi), które są w każdym miejscu dostępne z zewnątrz przez odjęcie leżącego przed niemi kamienia ścianki.

Ścianka może być zaopatrzona w chłodzenie powietrzne lub też być ukształtowana bez tego chłodzenia. Pierwszy przypadek jest przedstawiony w dolnej części fig. 1, a drugi — w górnej części tej figury, na której n oznacza wypełnienie, umieszczone między częściami ściany i wykładziną o .

Na fig. 6 — 9 zamiast przesuwnych wieszaków b , przedstawionych na fig. 1 — 5, na belkach a przewidziane są wieszaki stałe b , które mogą stanowić jedną całość z belkami. W tym przykładzie wykonania wieszaki b podpierają kamienie w ten sam sposób, jak odpowiadające im przesuwne wieszaki na fig. 1 — 5. Wieszaki na przednim końcu są zaopatrzone w łby h , lecz nie posiadają w poszczególnych miejscach x (fig. 7) dolnej części łba tak, że w tym przypadku znajdujący się pod nim kamień g może być wyjęty odrazu, podczas gdy do wyjęcia sąsiednich kamieni trzeba je tylko przesunąć w bok aż do jednego z miejsc x . W przeciwieństwie do wieszaków b , wieszaki e są umieszczone na swych belkach c tak, że mogą przesunąć się w bok i znajdują się w tych miejscach, w których cztery kamienie stykają się swymi narożami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ścianka paleniska, składająca się z

zawieszonych grupami kamieni, której kamienie poszczególne mogą być wyjmowane nazewnątrz i do wewnątrz, znamienna tem, że w celu utrzymywania kamieni (f, g) posiada wieszaki (b i e), które są umieszczone w pewnych odległościach od siebie na poziomych belkach i z których każdy może się przynajmniej częściowo przesunąć w bok na tych belkach.

2. Ścianka według zastrz. 1, znamienna tem, że każda grupa składa się z dwóch lub kilku umieszczonych jeden na drugim szeregów kamieni (f, g), przyczem kamienie dolnego szeregu (f) są oparte zdółu na przesuwanych w bok wieszakach (b), podczas gdy zgóry są one przytrzymywane za pomocą wieszaków (e).

3. Ścianka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że wieszaki (b) są zaopatrzone w łby (h) do zabezpieczania dolnych kamieni (f) najbliższej wyższej grupy oraz górnych kamieni (g) najbliższej dolnej grupy przeciwko przesunięciom w kierunku prostopadłym do powierzchni ścianki.

4. Odmiana ścianki według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że wieszaki (b) są połączone na stałe z belką (a), np. tworzą z nią jedną całość.

5. Ścianka według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że kamienie (f, g) każdej grupy posiadają w spoinie wydrążenie, w które wstawione są wieszaki (b i e), przesuwne w bok i zabezpieczające kamienie przeciwko przesuwaniu się w kierunku prostopadłym do powierzchni ścianki.

6. Ścianka według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że wieszaki (e) są zaczepione na poziomych rurach (d), kątownikach lub ceownikach, które są ułożone na podporach (c, l).

Claudius Peters.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1

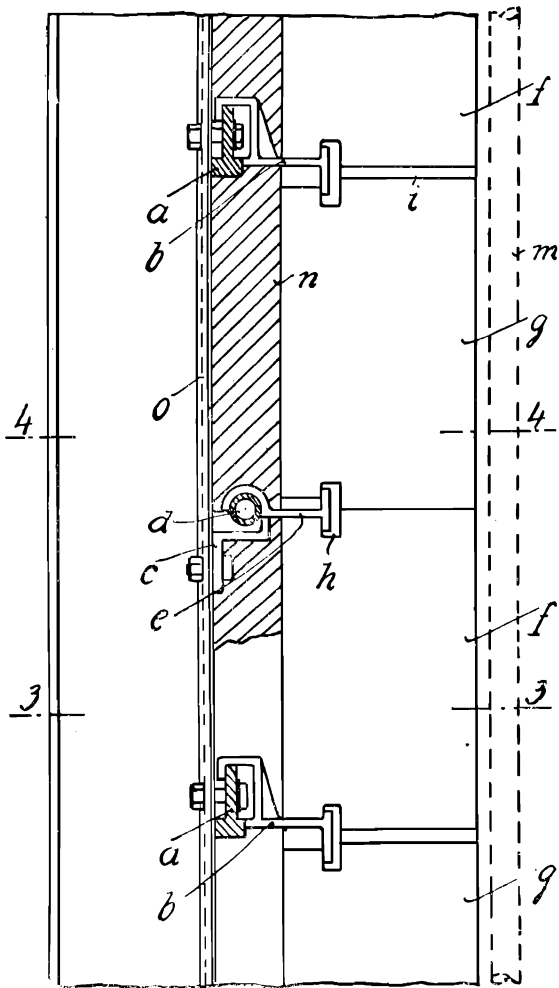

Fig.5

